

ČITANJE, MAŠA, ZLATKO I JA

napisala: Ivana Bolfan

S učiteljicom smo se svi mi u 4. c razredu dogovorili da ćemo u listopadu pročitati knjigu prema vlastitom izboru. Za to smo trebali otići u mjesnu knjižnicu i odabrati jednu knjigu.

Knjiga je trebala biti zbirka priča ili kraći roman za djecu.

– Niste zaboravili u čemu je razlika između zbirke pripovijetki i romana za djecu?

Neki su šutjeli, neki sramežljivo, a neki visoko podigli ruku u zrak.

– U zbirci pripovijetki možemo pročitati desetak ili više kraćih priča, a roman je duža priča i samo je jedna. – rekao je Nikola.

Odlučio sam posuditi zbirku pripovijetki jer mi je zanimljivije čitati nekoliko kraćih nego jednu dugačku priču. Zapravo, trenutačno mi uopće nije zanimljivo čitati. Još su dovoljno dugi i topli dani za spuštanja po toboganu u parku, trčanje s Reksom po livadi, penjanje po stablima jabuka susjeda Pere, igranje košarke na školskom igralištu.

Učiteljica je rekla da se knjiga od sto stranica može pročitati za otprilike 150 minuta. I da, ako samo čitamo 15 minuta dnevno, knjigu možemo pročitati za deset dana.

Posudio sam u knjižnici knjigu Šaljive priče i priče bez šale. To je zbirka pripovijetki koju je napisao Zlatko Krilić i ima jako lijepe i smiješne ilustracije.

Kad sam stigao iz knjižnice, odložio sam knjigu na policu iznad kreveta. I tako... Dani su prolazili. Svaki dan sam si obećao da ću čitati, a onda nisam održao obećanje. Prvi dan, drugi dan, treći dan...

Peti dan pitala me je mama:

- Marine, koliko si stranica knjige pročitao?
- Ni jednu. - odgovorio sam. - Nisam mami volio lagati.
- Hajde, kreni čitati.
- Ne da mi se.
- Onda ću ja čitati tebi. - odlučna je bila mama i povukla me u svoju sobu.

Legli smo na krevet i mama je počela čitati prvu priču. Bilo mi je baš lijepo. I priča je bila odlična.

- A sad ti meni pročitaj jednu. - rekla je mama.

I tako sam počeo čitati. Naglas. Svojoj mami koja je sa zanimanjem slušala. I smijuljila se. Kad smo pročitali zajedno i drugu priču, pogledao sam na sat. Prošlo je više od 30 minuta od početka našeg čitanja. Nadoknadio sam dva dana nečitanja.

„Park ili nastavak čitanja, pitanje je sad!“ brujilo mi je u glavi. A onda sam na zaslonu mobitela vidio da me zove Maša.

- Bok! Što radiš? - pitala me je.
- Čitam knjigu.
- I ja sam sad baš završila s čitanjem. Imam još 20 stranica i gotova sam. A ti?
- I ja isto. - Maši sam slagao.
- Idemo u park?
- Ne mogu. Čitam.

Da mi Maša nije rekla da je pročitala više stranica od mene, odjurio bih s njom u park i ostavio i Zlatka i Krilića i 80 nepročitanih stranica i lijepe ilustracije, sve bih ostavio i odjurio.

Ali kad je Maša rekla da ima samo još 20 stranica do kraja knjige, a ja sam imao 80, odlučio sam je stići i pokazati da nisam lošiji od nje.

I tako sam se ozbiljno, najozbiljnije primio knjige. I nisam je ispuštao iz ruke dugo, dugo.

Zaplovio sam pričama, uživao u ilustracijama i zaboravio na vrijeme.

- Marine! - čuo sam mamin glas koji se približavao mojoj sobi.
- Ha? - pitao sam gledajući je iznad korica knjige. - Molim?
- Pa ti još čitaš? - obradovala se.
- Da. Još trideset stranica do kraja.
- Pa čitaš već skoro dva sata. Zbilja pohvalno.

Nikad još u životu tako nisam dugo čitao bez prestanka. Ne znam je li to zbog Maše ili zbog Zlatka koji piše tako dobre priče.

Tog poslijepodneva čitanje mi je bilo važnije od svega. Ne šalim se. Tko nije, neka trkne u knjižnicu i posudi knjigu Šaljive priče ili priče bez šale. I neka se sam uvjeri.

A Maši sam drugog dana u parku rekao da sam knjigu pročitao za tri dana. I još sam joj rekao da je i ona obvezno pročitaj. Maša mi je priznala da danas još nije čitala i da je i dalje na osamdesetoj stranici svoje knjige. A ja sam bio gotov. I velik, i pametan, i jak. Kao pisac knjige koju sam upravo pročitao.

RAZMISLI, POVEŽI, ODGOVORI.

1. Zašto Marin u početku odgađa čitanje knjige?

- a) Ne zna koju je knjigu posudio.
- b) Druge aktivnosti trenutačno su mu privlačnije od čitanja.
- c) Svaki dan misli da će čitati poslije.
- d) Knjiga mu se već nakon prve priče nije svidjela.

2. Zašto učenicima učiteljica predlaže 15 minuta čitanja dnevno?

- a) Želi im pokazati da se velik zadatak može podijeliti na manje dijelove.
- b) Pokazuje im da za čitanje ne moraju svakoga dana odvojiti mnogo vremena.
- c) Želi im pomoći da lakše organiziraju svoje vrijeme.
- d) Misli da nitko ne bi trebao čitati dulje od 15 minuta.

3. Zašto je Marin lagao Maši o broju pročitanih stranica?

- a) Neugodno mu je priznati da je pročitao manje.
- b) Želi pred Mašom biti uspješan.
- c) Nije znao koliko je stranica pročitao.
- d) Važno mu je što Maša misli o njemu.

4. Što je sve potaknulo Marina na čitanje? Možeš odabrati više odgovora.

- a) savjet o svakodnevnome čitanju
- b) mamina pomoć
- c) želja da stigne Mašu
- d) zanimljive priče i ilustracije
- e) vlastito uživanje u onome što čita

5. Što je važnije od toga tko prvi pročita knjigu?

- a) da razumije ono što čita
- b) da pronađe nešto u čemu uživa
- c) da razvija naviku čitanja
- d) da može razgovarati o pročitanoj i preporučiti knjigu drugomu
- e) da uvijek pročita više stranica od prijatelja